BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

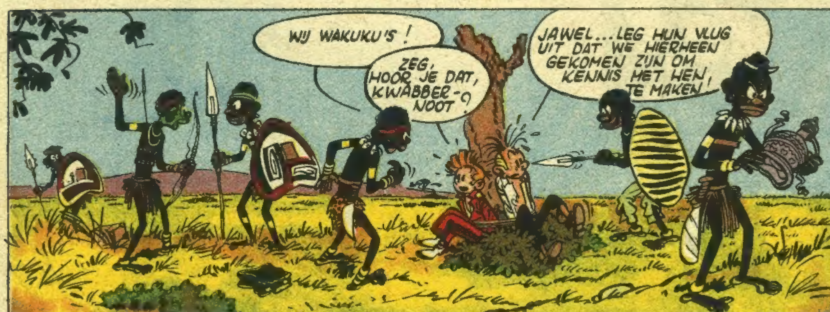
ALLE DINGEN DIE
JE HIER ZIET WORDEN
DOOR ROBBEDOES GEMAAKT.
JE KUNT ZE BIJ ONS
JEUGDBLAD BESTELLEN.

Weekblad. 15e Jaargang. Nr. 685. 14 Mei 1953. 24 bladz.

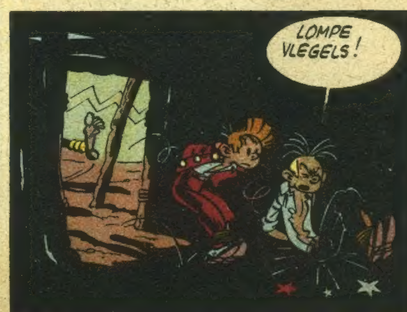
ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

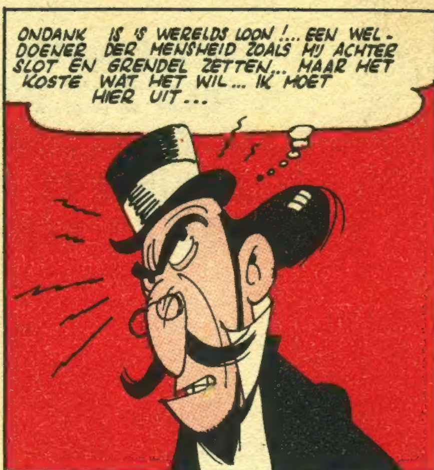

MENSEN-JACHT

HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

KORDAAT HEEFT ZIJN ACHTERVOLGERS VERSCHALKT EN WIL DOOR EEN GRENSVERSPERRING HEENKRUIPEN, MAAR EEN SOLDAAT KRIJGT HEM IN HET OOG.

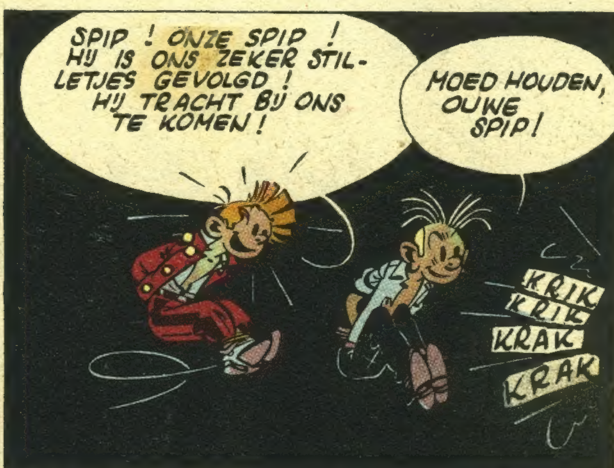

WEL, NU ZIJN WE BIJ DE WAKUKU'S ! DAAR WILDEN WE TOCH NAAR TOE, NIET ?!?
JA, MAAR NIET OM EEN KOPJE KLEINER GEMAAKT TE WORDEN !
KLAK

WAAR ZOU SPIP ZIJN ?! HET IS NIKS VOOR HEM ONS ZO IN DE STEEK TE LATEN !...
ALS ZE OOIT ONZE SPIP DOODGEMAAKT HEBBEN WEET IK WEL HOE IK HET ZE INPEPEREN MOET !

KWABBERNOOT, LATEN WE MET ONZE RUGGEN NAAR MEKAAR TOESCHUIVEN. DAN KUNNEN WE ELKAAR MISSCHIEN LOSMAKEN...
JA... WAAR ZIT JE ? HE, HOOR, EEN GELUID.
KRUNK
KRIK KRIK

SPIP ! ONZE SPIP ! HIJ IS ONS ZEKER STILLETJES GEVOLGD ! HIJ TRACHT BIJ ONS TE KOMEN !
MOED HOUDEN, OUWE SPIP !
KRIK
KRIK
KRAK
KRAK

KRACK
KRAK
KRIK KRIK

KIJK, ROBBEDOES ! HET GAT IS AL GROOT GENOEG ! NU KAN HIJ ERIN.

MOOI ZO, MIJN BESTE SPIP !
HIHIHI ! JE KRIEIEIEBELT ME !

HM... DIE DEUR ZAL NIET VEEL MOEITE KOSTEN ! IK HEB GELUKKIG NOG MIJN ZAKMES BEWAARD...
GOED... VOORUIT MAAR ! ZO GAUW MOGELIJK DIT DORP UIT !

WACHT EENS, KWABBERNOOT !.. DE PLANNEN ?... WE MOGEN DE PLANNEN NIET PRIJSGEVEN !...
Franquin 53 24

WIE WEET HET ?

SINT JORIS IS DE SCHUTSPATROON VAN DE PADVINDERS. HEBBEN ALLE BEROEPEN EEN SCHUTSPATROON?...

NATUURLIJK!... KEN JE DE BESCHERMHEILIGEN VAN DEZE BEROEPEN?...

1

KENNEN JULLIE ZE ?...

2

O!... EEN HUWELIJK!...

HET BRUIDSPAARTJE IS ERG JONG. MISSCHIEN ZULLEN ZE NOG WEL HUN DIAMANTEN ① BRUILOFT VIEREN...

NA HOEVEEL JAREN VIEREN ZE HUN PAPIEREN BRUILOFT ②, HUN HOUTEN ③, WOLLEN ④, TINNEN ⑤, PORSELEINEN ⑥, KRISTALLEN ⑦, ZILVEREN ⑧, GOUDEN ⑨ ?...

3

KUN JE ZE VERENIGEN MET EEN GEBROKEN DOORLOPENDE LIJN, MAAR ZO, DAT JE 4 DRIEHOEKEN VORMT?...

HE!... WAT ZIJN DIE ROZEN EIGENAARDIG GEPLANT...

4

DROMMELS!... 'T GAAT REGENEN. 'T DONDERT AL!...

BAH! 'T ONWEER IS NOG MINSTENS 50 KM. VAN HIER!

IS DIT WAAR?

EN IS HET WAAR DAT

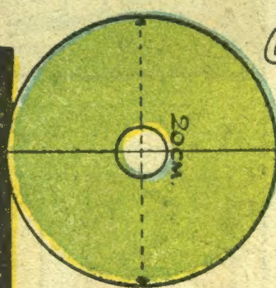
1 **LONDEN** dichter bevolkt is dan **PARIJS**?...
2 **SCANDINAVIË** het **GROOTSTE** schiereiland ter wereld is ?...
3 de **SAXOPHOON** door een **BELG** werd uitgevonden?...
4 iemand **LANGER** is als hij ligt dan als hij staat ?...

NU?... JA... OF... NEE...

5

WED DAT JE DOOR EEN PLAAT KUNT KRUIPEN VAN 20 CM. DOORSNEDE, MET EEN GAT IN 'T MIDDEN.

VERBAAS JE VRIENDJES!...

OM DAT TE KUNNEN

MOET JE DE PLAAT IN VIEREN VOUWEN EN ER INSNIJDINGEN IN MAKEN ZOALS OP DE TEKENING IS AANGEGEVEN... ALS JE ZE DAARNA OPENVOUWT KUN JE ER DOOR...

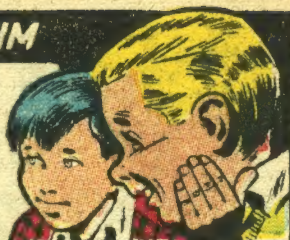

(Zie oplossingen bladz. 13.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

De Aanhouder wint

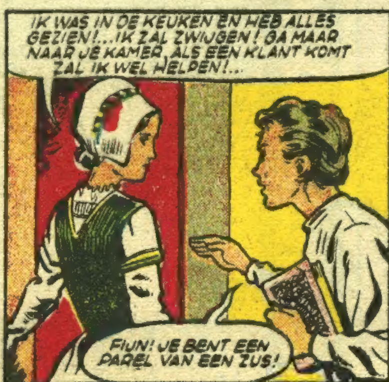

INTUSSEN...
MIJN GELDKISTJE IS OPENGEMAAKT!... WIE?...

MAAR HET HUIS IS NIET HOOG...
DAAR IS VADER AL!... EN HIJ KOMT NAAR BOVEN... WAT NU?...

VADER, IK HEB...O, BEN JIJ HET!...
VLUCHT OVER DE DAKEN WEG, ANDERS SLAAT VADER JE KREUPEL!...

VERGEET NIET HET VENSTER DICHT TE DOEN!...
OPGEPAST! DAT JE NIET VALT!

TOT HIERTOE GAAT ALLES GOED!..

NIEMAND... VOORUIT DAN!...

NU KAN IK EEN BEETJE UITRUSTEN! GELUKKIG HEB IK MIJN ALMANAK MEEGENOMEN!..

'T GAAT OVER PARIJS!

PARIJS!...DAAR GA IK NAARTOE OM LATIJN EN GRIEKS TE LEREN! IK WIL EEN GROTE MAN WORDEN!

MAAR PARIJS LIGT NIET NAAST DE DEUR...
IK LOOP NU AL UREN... IK BEN ZO MOE... ZO MOE!...

IK...KAN...NIET... MEER!...

GELUKKIG VOOR JACQUES...
VLUG!...IK HEB IEMAND ZIEN VALLEN GINDS OP DE WEG.
VOORUIT!..

WAAR WILDE JE NAAR TOE, KLEINE MAN?..
NAAR PARIJS!... NAAR SCHOOL!...IK WIL ALLES DOEN OM EEN GELEERDE TE WORDEN!...

IK MOET OOK NAAR PARIJS!... JE KAN MET MIJ ACHTER IN HET ZADEL MEE-RIJDEN!...
DANK U, MENEER!... GOD HEEFT U GEZONDEN!

EN NA EEN LANGE REIS...
JE BENT TER BESTEMMING!...HIER IS EEN DAALDER ALS HERINNERING!...
U IS VEEL TE GOED, MENEER. DUIZENDMAAL DANK!...

ALS ZE ME MAAR TOELATEN!... STUDEREN KOST GELD EN GELD HEB IK NIET!... MAAR MISSCHIEN KAN IK WEL PROBEREN...

HEEFT U GEEN KNECHTJE NODIG, EERWAARDE VADER?..
JA, HOE WIST JE DAT?... KOM BINNEN!...

JACQUES WERKTE HARD EN VEEL. HIJ WIST WAAR HIJ HEEN WILDE...

EN ELKE AVOND, AL WAS HIJ MOE...
DANK ZIJ DE BOEKEN, DIE DE LEERLINGEN ME LENEN, HEB IK AL VEEL GELEERD!...

OP EEN ZONDAG, ALS DE OUDERS HUN KINDEREN BEZOEK MOGEN BRENGEN...
DIT IS JACQUES, MAMA, MIJN BESCHERMELING! HIJ WEET AL ZOVEEL ALS IK! ALS HIJ GELD HAD OM DE LESSEN TE VOLGEN...
HIJ ZIET ER ERG VERSTANDIG UIT! IK WIL IETS VOOR HEM DOEN! LATEN WE NAAR DE DIRECTEUR GAAN!...

IN ELK GEVAL IS 'T EEN GOEDHARTIGE JONGEN, MEVROUW, EN EERLIJK IS IE OOK!...
DAN BETAAL IK ZIJN LEERGELD, NET ALS DAT VAN MIJN ZOON!...

DE VOLGENDE DAG IN DE KLAS...
MAAR...JE HEBT OVERAL EEN ANTWOORD OP!... HOE IS HET MOGELIJK!...
IK HEB DAT ALLEMAAL ZELF GELEERD!...

MAANDEN ZIJN VOORBIJGEGAAN...
NU IK STERK IN LATIJN BEN... GA IK ME OP GRIEKS TOELEGGEN!... IK ZAL ELKE NACHT MOETEN STUDEREN!...

DOOR ZIJN VOLHARDING WERD JACQUES AMYOT ZO'N WONDER VAN GELEERDHEID DAT KONING FRANS I VAN FRANKRIJK ZIJN LOF ZONG TEGEN ZIJN ZUSTER MARGARETA VAN NAVARRA...

DIE JACQUES AMYOT IS EEN PHENOMEEN!...IK HEB HEM LATEN ONTBIEDEN OM HEM AAN JE VOOR TE STELLEN!...
IK KEN HET GRIEKS DOOR EN DOOR, IK ZAL DUS WEL MERKEN OF...
SIRE, JACQUES AMYOT IS ER!...

JACQUES AMYOT WERD GEDURENDE TWEE UUR ONDERVRAAGD EN WIST OVERAL ANTWOORD OP...
M. AMYOT, U IS BUITENGEWOON GELEERD! ZOU U VOOR ZIJNE MAJESTEIT DE "LEVENSBESCHRIJVINGEN VAN PLUTARCHUS" KUNNEN VERTALEN?...
VAST EN ZEKER, HOOGHEID!...

JACQUES' OPOFFERINGEN BEGONNEN VRUCHTEN TE DRAGEN!...
ZIJNE MAJESTEIT STELT ZIJN RIJTUIG TOT UW BESCHIKKING OM U TERUG TE BRENGEN!
HET GELUK DIENT ME... OF BETER...IK WORD VOOR MIJN WERK BELOOND!... IK KOM WAAR IK WEZEN WIL!...

NA DAGEN EN NACHTEN VAN INSPANNEND VERTALEN...

DE WENS VAN ZIJNE MAJESTEIT IS VERVULD!
NU AL?...PRACHTIG!... ALS BELONING SCHENK IK U DE ABDIJ VAN BELLEZANE!

DANK U, SIRE!...IK ZAL ER EEN GROTE BIBLIOTHEEK AANLEGGEN, OM ER VERDER TE WERKEN TOT GROTER EER VAN FRANKRIJK EN VAN UWE MAJESTEIT!...

JACQUES GAAT HET GOEDE NIEUWS AAN ZIJN PROFESSOREN MELDEN...
ER WACHTEN TWEE BEZOEKERS OP U, IN DE SPREEKKAMER, M. AMYOT!...
IK HEB GEEN TIJD TE VERLIEZEN!...

MAAR EEN BEKENDE STEM DOET HEM OPKIJKEN...
JACQUES!...
WAT BEN JE GROOT GEWORDEN, KIND!...GELUKKIG DAT JE GESTUDEERD HEBT!
MOEDER! VADER!

JACQUES AMYOT TRIOMFEERDE! HIJ WERD TOT GROOT-AALMOEZENIER VAN KAREL IX BENOEMD, EN WERD BISSCHOP VAN AUXERRE. HIJ INSPIREERDE DE BESTE DENKERS UIT ZIJN TIJD. VOORUIT, KWAJONGENS, AANPAKKEN, AAN DE SLAG!...
4

DE BAARD EN DE KALE

DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL - TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Is het Prof. Baterlow gelukt, het plan dat de weg naar de schat van Alarik wijst, te ontcijferen ?

LAWAAI ? ER WORDT GESCHREEUND GINDS....

DE LEEUW! DE LEEUW! ONTWAAKT!

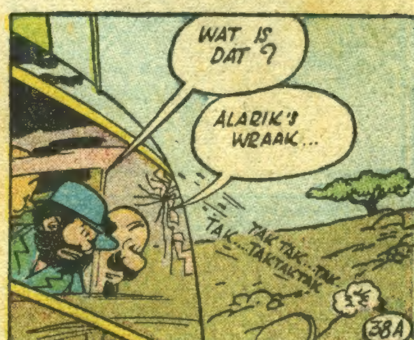

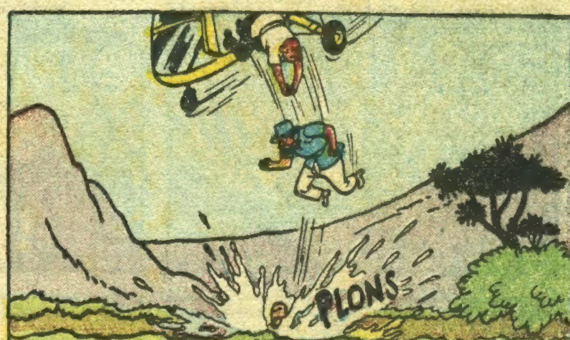

SNUFFELTJE VERTELT...

Hoe wordt PETROLEUM gevonden en geboord?

Nu het petroleumvuurtje weer eens in ons snuffelhoekje gebrand heeft, stelt SNUIFNEUS uit Amsterdam ons de vraag: Hoe wordt petroleum gevonden en opgehaald?

Wij menen misschien wel, dat petroleum iets nieuws van onze 20e eeuw is. Maar dat is niet waar! Niemand minder dan... Noë gebruikte het goedje al. Niet dat hij petroleum dronk — wij weten, dat hij de wijnstok verkoos! —, in een Fordje rondsjoekte of een sigarenaansteker had. Zelfs zijn ark liep niet op Dieselolie! Maar hij kalefaterde ze op met... aardpek! En dat is niets anders dan ruwe (dikke) petroleum. De oude volkeren uit het Oosten gebruikten deze petroleum als brandstof en als bouwmateriaal (zie Noë). Er was echter geen sprake van ontginning. Ze schepten aardpek, waar het te vinden was, evenals zand, zavel of turf.

De petroleum-industrie werd in 1859 letterlijk uit de grond gestampt door de Amerikaan Drake in Pennsylvanië. Hij boorde de eerste petroleumput en distilleerde uit het ruwe goedje lamppetroleum. De rest, waaronder ook de lichtere benzine, ging als waardeloze afval verloren.

Toen de benzinemotor was uitgevonden, bleek wat een rijkdom nog in onze aarde verborgen zat. Overal werd ijverig gezocht. Om te beginnen daar, waar petroleum aan de oppervlakte van de aardkorst opborrelt. Iedereen weet, dat dit vaak met de Perzische petroleum het geval is. Maar de aardolie zat ook heel diep in de grond. Zelfs op diepten van... zeven duizend meter! Nu kunnen jullie denken, wat een werk en wat een kosten het boren van zo'n diepe putten meebrengt. Daarom worden eerst de aardkundigen of geologen aan het werk gezet. Zij zijn een soort detectives. De aard van de grond, de verhevenheid van het terrein, enz., doet het vermoeden rijzen, dat de ondergrond petroleum kan bevatten. Helemaal zeker ben je nooit. En is er de begeerde olie, dan kun je toch nooit weten, of er voldoende voorraad is om de onderneming lonend te maken. Aanwijzingen zijn dan: een oude zeebedding, plooien of breuken in de grondlagen, zodat er onderaardse, ondoordringbare bekkens vol olie aanwezig kunnen zijn...

Heeft petroleum dus wat met de zee te maken? Ja, het is zo goed als zeker, dat in oeroude tijden aardolie ontstaan is uit « plankton » (in zee drijvende uiterst kleine plantjes en diertjes). Als de geleerden weten, dat er eertijds ergens zeeën waren, kan daar dus gezocht worden!

Er zijn twee manieren van boren. De eerste — die niet meer wordt toegepast — is die van het « stotend boren ». Daarvoor werd een houten toren van ongeveer dertig meter hoogte opgericht. Bovenin hing de valbeitel: een zwaar metalen blok, dat telkens werd opgehaald en met een donderende plof neersmakte, grond en rots verpulverend. Dat gruis moest dan worden uitgegraven en om het instorten der wanden te voorkomen, werden er, juist als bij het graven van een waterput, ringen of kuipen in ijzer almaar op elkaar geschoven.

Deze ingewikkelde wijze van boren is thans vervangen door « draaiend boren ». Ze boren doodgewoon met een reusachtige boor, zoals de metaal- of houtbewerker het in het klein doen! Eerst wordt een put gegraven van ongeveer twee tot zes meter diepte bij een oppervlakte van vier vierkante meter. De wanden van deze put worden stevig in beton gezet. Hierboven komt dan een metalen toren, die zeventig en meer meter hoog kan zijn. Deze hoogte dient niet langer om de valbeitel te laten neerploffen, maar om de boorpijpen te kunnen stellen en hanteren. Deze boorpijpen zijn lange, holle cylinders. Aan het begin van de eerste pijp zit een prima boorpunt vast, die uit zeer hard metaal vervaardigd is. Soms is die van honderden en honderden industriediamanten voorzien. Is dat luxe, zoals een schip met champagne gedoopt wordt? Nee: diamant is immers de hardste stof, die alle andere bekrassen en verpulveren kan. Deze boorpunt, in de vorm van een kroon, boort dus lustig door alles heen. De losgedraaide grond komt in de boorpijpen terecht en via deze aan de oppervlakte. Telkens als men dieper komt, wordt een nieuwe boorpijp bijgeschroefd. De grond wordt netjes, deeltje per deeltje genummerd en verzameld en de aardkundigen hebben meteen een staal of monster, zoals dat uit een kaas gestoken wordt.

Nu zijn er ook andere soorten beitels: b.v. de visstaartbeitel (in hard staal in de vorm van een visstaart met twee punten), de kegelvormige beitel voor harde gesteenten en de daarjuist beschreven « diamanten kroon » voor de hardste gesteenten. Stalen bekledingsbuizen worden telkens in de holte gedreven. Als ze aan de petroleum toe zijn, spuit deze met kracht omhoog als men op een laag punt in de « petroleumbuil » terecht komt (zie tekening). Is de druk er af, dan wordt de rest uitgepompt. Vaak boort men... in volle zee. Zo langs de kusten van Californië, in de Perzische Golf en nog op veel andere plaatsen!

Ja, er is nog heel veel te vertellen over het winnen van petroleum, maar... daar « gaat de gong »!

Tot volgende week dus.

Met Robbedoes vooruit en vooruan!

Je trouwe

SNUFFELTJE.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(18)

KORTE INHOUD

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana. De Grote Baas en enkele mannen van de Rode Vleugel snellen Piet te hulp.

Juanito, een halfbloed gidst hen met enkele Indianen door het oerwoud, maar de Grote Baas vreest dat Juanito tegen hen iets in het schild voert.

Later toen het weer kalm geworden was en verschillende schoten bewezen hadden, dat de anaconda werkelijk dood was, namen de Grote Baas en zijn jongens de maat van het lichaam van de anaconda. Het was drie en twintig meter lang.

Daarna waren alle prauwen van de inboorlingen ineens op het water. Zij schreeuwden opgewonden door elkaar en uitten uitbundig hun opgetogenheid.

De terugtocht naar het dorp werd een gebeurtenis. De tam-tams dreunden lang terwijl de chica langs de krijgers circuleerde.

Maar Henk zocht tevergeefs naar de krijger, die voorheen Portugees met hem gebrabbeld had. Hij was verdwenen. Het opperhoofd van de stam beweerde, dat hij in het water gevallen was en dat een alligator hem mee naar de diepte gesleurd had.

— Nu weten wij dat wij Juanito tegen ons hebben.

De Grote Baas schudde bedenkelijk zijn hoofd :

— Hij heeft iets tegen dokter Leurant, maar hij zal ons helpen om Piet De Rijke en Mariana terug te vinden. En als wij zover zijn, zullen wij veel steviger in onze schoenen staan om onze tocht voort te zetten. Wij moeten dokter Leurant vinden... Misschien gebeurt er ook wel iets, waardoor wij hem kunnen ontmaskeren en dan dwingen wij hem om ons zijn geheimen prijs te geven.

IX

Het Verraad van Juanito

De tocht over de Rio Ucayali werd voortgezet, uur na uur, dag na dag. Het was duidelijk te zien, dat de inboorlingen angst hadden voor Juanito en hun gezichten vertoonden onmiddellijk een gesloten uitdrukking, als er over dokter Leurant gesproken werd. Als zij daarentegen over Piet De Rijke hoorden spreken, was hun totale onwetendheid niet geveinsd.

De Grote Baas had een wacht voor de nacht georganiseerd, die strikt geheim moest blijven. De waker kreeg opdracht om net te doen of hij sliep en op de legerstede van Juanito te letten. Als zijn wachttijd afgelopen was, maakte hij zonder leven te veroorzaken, zijn buurman wakker en deze nam de wacht over.

Die nacht voelde de Grote Baas, dat iemand hem bij zijn schouder greep.

Hij weerde af :

— Nee, ouwe jongen, het is mijn beurt niet. Ik heb net wacht gehad.

— Juanito is bezig om al onze geweren weg te nemen en hij brengt ze ergens naar toe.

De Grote Baas wierp een blik op het kamp. Juanito verwijderde zich met een armvol geweren in de richting van de rivier.

De Grote Baas haalde zijn revolver uit zijn tas en gleed voorzichtig uit zijn hangmat.

— Kom met mij mee.

De maan wierp brede zilveren stralen tussen de grote bomen door. de rivier glinsterde en heel ver weg klaagde een eenzame vogel.

De halfbloed stond aan de rand van het water en wierp met een brede armzwaai een geweer in de stroom. Daarna greep hij een tweede.

— Als je beweegt, schiet ik ! zei de Grote Baas streng.

Juanito sidderde en draaide zich om.

— Laat dat geweer op de grond vallen. Een eigenaardige bezigheid voer je daar uit voor een gids. Je vreest zeker, dat wij ons met onze eigen wapens pijn zullen doen ?

Zijn ogen fonkelden van woede. maar Juanito antwoordde niet. Hij keek de Grote Baas strak aan en heel zijn lichaam was gespannen.

— Henk, zorg voor de wapens, zei de Grote Baas, en jij, Juanito, ga naar het kamp terug. Je houdt je armen opgeheven en als je een verdacht gebaar maakt, schiet ik je neer !

Aan alle kanten klonken verbaasde uitroepen toen men Juanito, gevolgd door de Grote Baas met een revolver in zijn vuist, in het kamp terug zag keren. Achter hen volgde Henk met de bijeengezochte wapens. Er was niet veel uitleg nodig om de situatie te begrijpen. De Grote Baas wierp takken op het vuur en begon er omheen te lopen.

— Waar zijn de Indianen, Karel ?

— Mijn God... Waar zijn de Indianen ?

Zij zochten de naaste omgeving af. Juanito grinnikte, terwijl hij in het vuur keek. De Indianen waren verdwenen.

— Jij gaat op wacht, Karel, terwijl ik dit mannetje hier uithoor, zei de Grote Baas.

Karel stond op en ging op een plaats zitten vanwaar hij heel de omgeving kon overzien. Toen wendde de Grote Baas zich tot Juanito :

— Sinds ons vertrek uit Iquitos wist ik, dat je het ons lastig wilde maken. Maar ik ben er altijd van overtuigd geweest, dat je daar niet voldoende redenen voor had en dat alles wel tussen ons in orde zou komen, als wij eens vrijuit met elkaar spraken.

Juanito, die blijkbaar dreigementen en verwijten verwacht had, keek verbaasd op. Er schoot een warme flits door zijn blik. Daarna beet hij zijn kaken weer op elkaar, hij liet zijn hoofd zakken en schudde het ontkennend.

— Kom, zei de Grote Baas, je kent ons niet. Je hebt dus geen redenen om ons te haten. Is het dokter Leurant ?

— Ik ken dokter Leurant ook niet.

— Goed, je kent hem misschien niet, maar je leeft in hetzelfde land als hij, je leeft in dezelfde streek als de Indiaanse stammen, die je net zo goed kent als hij.

De Grote Baas wachtte een ogenblik. Hij hoopte op een antwoord. Maar Juanito bleef koppig. Hij balde zijn pezige kleine vuisten.

En toch hadden zij allemaal het gevoel, dat Juanito hen op een gegeven ogenblik zeer na gekomen was.

— Lieve hemel ! riep Henk ongeduldig uit. Breek die koppige kerel zijn nek ! Hij verhindert ons een mens te redden, dat is een misdaad !

— Blijf kalm, Henk, ried de Grote Baas aan. Je kunt de ene mens niet doden om de andere te laten leven, dan zou je zelf een misdadiger zijn. Juanito moet een reden hebben om zo te handelen. Ik ben er van overtuigd, dat hij op een eerlijke manier een opdracht uitvoert, die volgens hem noodzakelijk is. Hij moest ons het doel van zijn zending uitleggen, want dan zouden wij elkaar beter begrijpen en wij zouden hem wel helpen. Heb je mij begrepen, Juanito ?

Weer vlamde die eigenaardige warme blik in Juanito's ogen op, alsof hij zijn armen uit wilde strekken en wilde zeggen :

— Ik wil uw vriend zijn...

Maar hij keek naar het woud en scheen ergens aan te denken, dat hem deed huiveren. Zij stonden opnieuw tegenover een vijand, die liever wilde sterven, dan hen helpen.

— Het resultaat, besloot de Grote Baas, is dat wij alleen in het oerwoud staan, zonder prauwvoerders. Er bestaat veel kans, dat de Indianen de naburige stammen waarschuwen en dat die Juanito komen bevrijden. Onze enige kans om in leven te blijven, is hem streng bewaken en hem dwingen om ons naar een dorp te brengen, waar wij de prauwvoerders terugvinden. Als wij Juanito vrijlaten, betekent dat onze dood

Een vage, wraakzuchtige glimlach speelde om de lippen van de gevangene. Daarna rolde hij zich in zijn poncho en hurkte op de grond. Nu kon hij slapen, hij kon toch niets doen voor het ochtend was. De Grote Baas keerde naar zijn hangmat terug.

De Indianen hadden gelukkig een prauw achtergelaten en de volgende dag begonnen de leden van de Rode Vleugel op hun beurt ijverig de riemen te hanteren en de Ucayali op te varen.

Jan werd woedend van drift als hij onhandig met de riemen omging. Het bootje kwam inderdaad niet vlug vooruit en de onzekere bewegingen van de bemanning dreef het prauwtje soms in zeer gevaarlijke posities.

Je bent nu eenmaal geen volleerde prauwvoerder op de Rio Ucayali in een paar uur. En wat onherroepelijk gebeuren moest, gebeurde ook op een middag toen de prauw een kleine stroomversnelling ontmoette.

Karel maakte een onhandige beweging. De Grote Baas en Jan trachtten haar te verbeteren en de prauw sloeg om.

De leden van de Rode Vleugel draaiden haar onmiddellijk weer om en visten de verschillende delen van de uitrusting weer op. Deze was gelukkig in waterdichte, opgeblazen zakken gepakt, die op het water bleven drijven. Doornat en uit hun humeur klommen zij weer in de boot en toen ontdekten zij pas, dat Juanito gevlucht was.

Hij was al een heel eind weg en naderde de oever.

— Blijf stilstaan, Juanito !

Maar zij hoorden alleen een spottende uitroep. De halfbloed kroop tegen de waterkant op en verdween in het onderhout.

— Wij moeten hem achterna ! zei de Grote Baas kortaf, anders stookt hij alle Indiaanse stammen tegen ons op.

De prauw legde niet lang daarna op de plaats, waar Juanito in het woud verdwenen was, aan. Het bootje werd aan de hoede van Jan toevertrouwd. De Grote Baas, Henk en Karel gingen de vluchteling achterna.

De rio Maranon was vuil, de golven hadden een modderachtige kleur. Boven in het Amazone-oerwoud moest het hevig regenen. Het leek wel of het water met bakken over het bos gegoten werd.

Losgescheurde stukken aarde, ontwortelde bomen en de humus gleden in de Rio waardoor deze sterk zwol.

Terwijl hij de prauw bewaakte, keek Jan naar de voorbijstromende Maranon.

Hij hoorde niets meer. De achtervolgers van Juanito waren twee uur geleden al in het woud gedrongen. De zon begon naar de horizon te dalen...

« Waar is het goed voor om hem achterna te gaan ? » dacht Jan ontmoedigd. Als Juanito ons ontkomen wil, hoeft hij zich alleen maar achter een van de dichte struiken in het ondoordringbare woud te verbergen. Het is heel goed mogelijk, dat de Grote baas en de jongens geen tien meter van hem vandaan zijn zonder hem te zien. De plantengroei is hier zo weelderig, dat hij zich gemakkelijk verscholen kan houden.

(Wordt vervolgd.)

Wie weet het ?

(Oplossingen van bladz. 5)

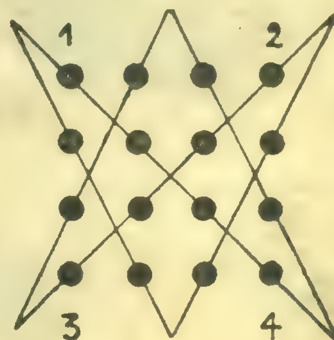
SPEL Nr. 1

Hun patroon is : a) Fotograaf : H. Veronica ; b) Schoenmaker : H. Chrispijn ; c) Goudsmid : H. Eligius ; D) Schilder : H. Lukas ; e) Mijnwerker : H. Barbara ; f) Bakker : H. Aubertus.

SPEL Nr. 2

1) Diamanten bruiloft : 60 jaar getrouwd ; 2) Papieren bruiloft : 2 jaar getrouwd ; 3) Houten bruiloft : 4 jaar getrouwd ; 4) Wollen bruiloft : 7 jaar getrouwd ; 5) Tinnen bruiloft : 10 jaar getrouwd ; 6) Koperen bruiloft : 12 ½ jaar getrouwd ; 7) Porseleinen bruiloft : 15 jaar getrouwd ; Kristallen bruiloft : 20 jaar getrouwd ; 9) Zilveren bruiloft : 25 jaar getrouwd ; 10) Gouden bruiloft : 50 jaar getrouwd.

SPEL Nr. 3

SPEL Nr. 4

Neen... slechts hoorbaar tot 30 kilometer. 1) Neen, minder bevolkt ; 2) Ja, het grootste ; 3) Ja, door Ad. Saxe ; 4) Ja.

HUP ROBBEDOES

SPEL VAN TRUCJES

Terwijl we de zaal verlaten, waar de basket-wedstrijd werd gespeeld, roeren mijn rakkers hun snater. Nu, ik hoop, dat ze er wat van opgestoken hebben.

— Die 7 van de Roden had je moeten zien !... Die 5 van de Blauwen lei ze allemaal in de luren !... En die worp naar de mand op meer dan tien meter afstand !... Hoeveel vrije worpen waren er niet ineens raak !... En... Enne... En...

Op 'n damesnaaikransje kan er niet meer gekwetterd worden dan door mijn rakkers thans.

— Wat mij het meest opviel, zegt Michel, is wel de manier, waarop practisch alle spelers met trucjes werkten. Eerst deed dat maar één Blauwe, die alle Roden fopte. Bij dood tij had je toen 'n samenzwering van de Roden, die daarop reageerden. Toen speelden alle Blauwen minutenlang weer zonder trucjes. Tot iedereen het weer met trucjes probeerde en iedere Rode zijn trucje zette tegenover dat van zijn Blauwe tegenstander. Zoiets moeten wij ook leren...

— Dat zal wel, antwoordt Bernard. Ja jij moet veel meer van die dingen gezien hebben dan ik. Jij bent zelf een goed basket-baller...

— Die trucjes zien is toch zo moeilijk niet, meent Michel weer. Ik noem even op : je kijkt naar rechts

en... geeft door naar links. Je doet, of je de bal wilt doorgeven, maar spurt er plots mee weg. Midden in je ren stop je plots en schiet je een heel andere kant uit. Je doet, of je naar het mandje mikt en bent er drubbelend weer vandoor. Je brengt je tegenstander in de waan, dat je langs hem heen wilt en schiet plots op doel. Je laat een maat om de bal roepen of « schiet toch » zeggen om zelf heel iets anders te doen. Enzovoort... Als ik jullie allemaal moest vertellen, wat ik hier aan trucjes gezien heb, zou mijn verhaal tot bedtijd duren. En dan, als je zelf meespeelt, vind je onwillekeurig ook nieuwe trucjes.

— Nooit vergeten rakkers, zeg ik, dat met trucjes werken zo oud is als de wereld zelf. Dat is je in alle toonaarden voorgezongen en op alle mogelijke manieren duidelijk gemaakt. Wie denkt hier niet aan het paard van Troje, Hannibal over de Alpen, het turfschip van Breda en de tochten van de « Embden » in de Indische Oceaan. Hoeveel bevelhebbers te velde wisten hun tegenstanders niet te verschalken door een of andere krijgslist. Kijk, daar heb je het woord ! Ook in de sport is zoiets toegelaten. Zaai verwarring in de gelederen van je tegenstanders en speel ze in panickstemming. Je eigen ploeg zal er wel bij varen.

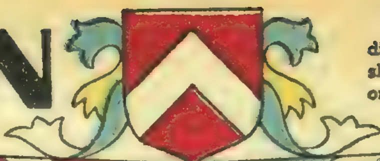
FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

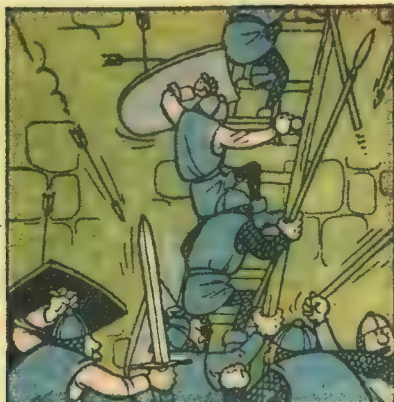

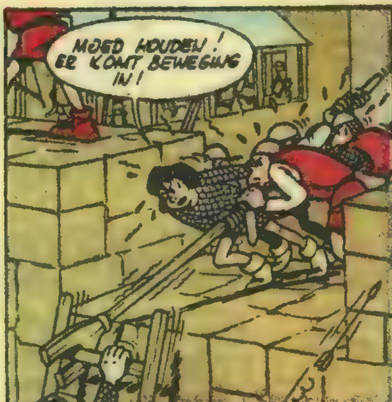
Met de voeten naast elkaar HUPPEL ik de klautermuur op. Dan spring ik NAAR BENEDEN maar doe het liever ZITTEND Tenslotte wip ik nog ZONDER AANLOOP EN DWARS over een lage haag.

JOHAN

De soldaten van Basenau, die snoodaard, stormen op het slot af. Ze mogen op een warm onthaal rekenen !

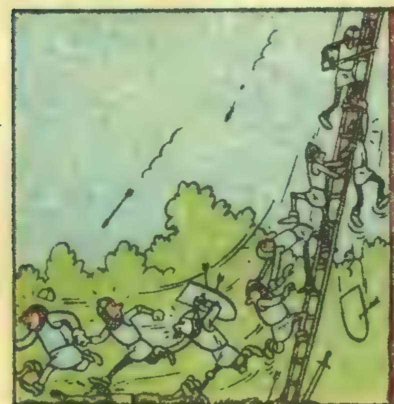

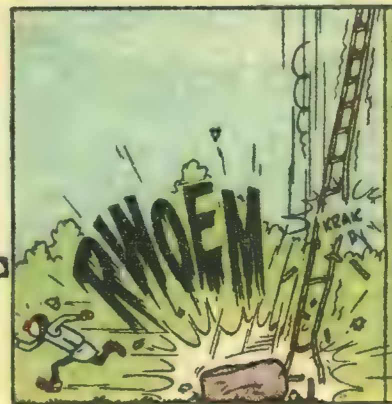

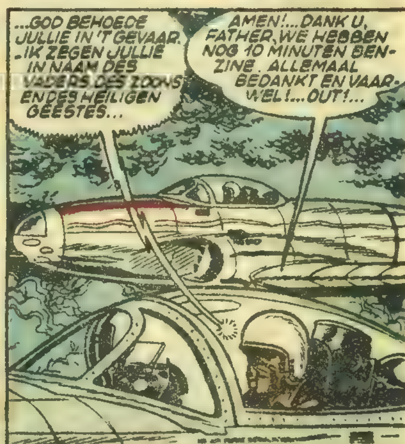

BUCK DANNY in KOREA

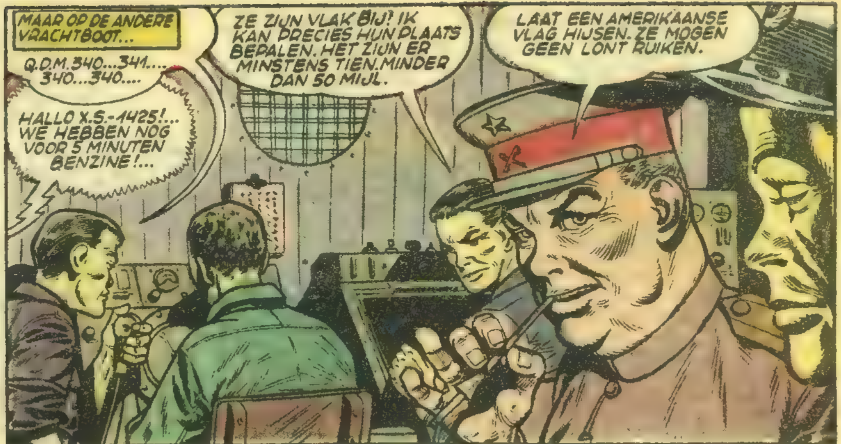

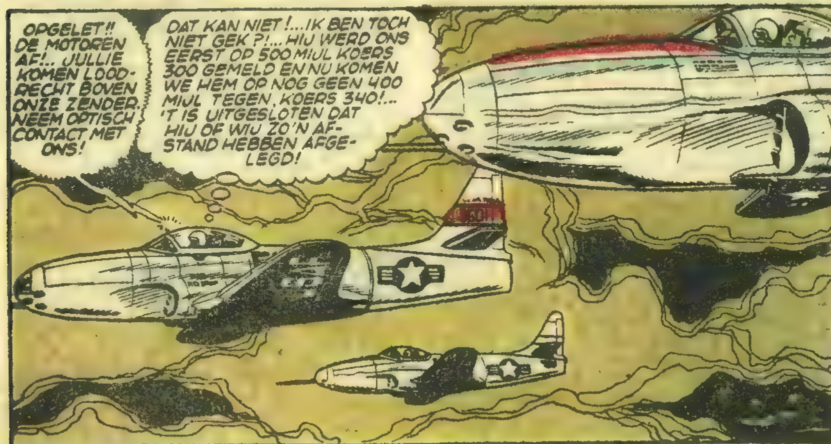

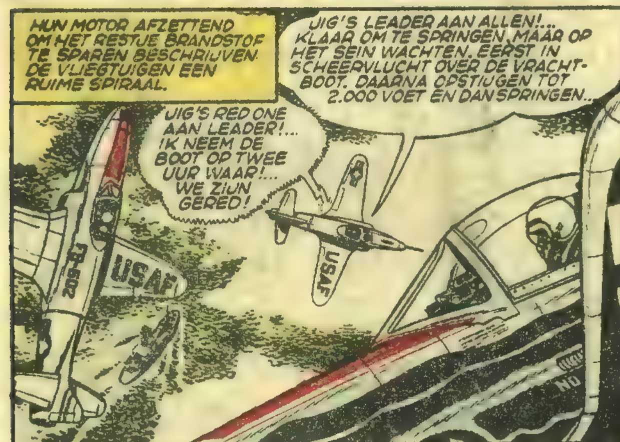

Q.D.M. 341... 340... 340...
HALLO!... HALLO JIG ONE!... HALLO! LIEVE GOD! ONZE ZENDER IS VEEL TE ZWAK! WIJ WORDEN VOLKOMEN GESMOORD DOOR DIE ANDER!
TOKIO MOET GEWAARSCHUWD!

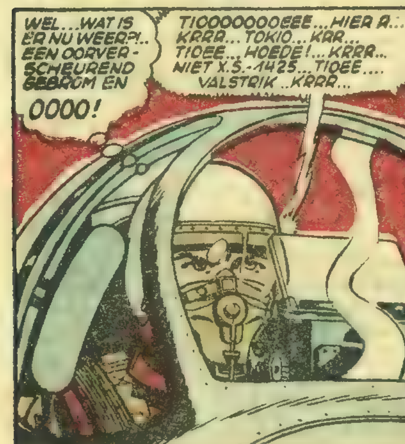

MAAR OP DE ANDERE VRACHTBOOT...
Q.D.M. 340... 341... 340... 340...
HALLO X.S.-1425!... WE HEBBEN NOG VOOR 5 MINUTEN BENZINE!...
ZE ZIJN VLAK BIJ! IK KAN PRECIES HUN PLAATS BEPALEN. HET ZIJN ER MINSTENS TIEN. MINDER DAN 50 MIJL.
LAAT EEN AMERIKAANSE VLAG HIJSEN. ZE MOGEN GEEN LONT RUIKEN.

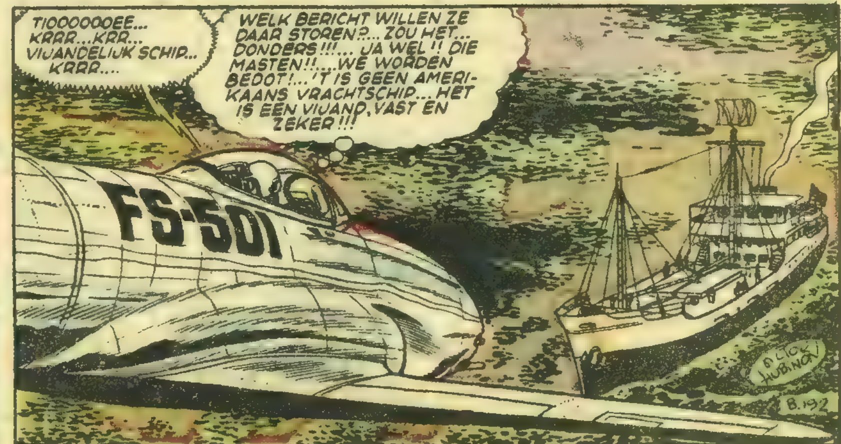

OPGELET!! DE MOTOREN AF!... JULLIE KOMEN LOODRECHT BOVEN ONZE ZENDER. NEEM OPTISCH CONTACT MET ONS!
DAT KAN NIET!... IK BEN TOCH NIET GEK?!... HIJ WERD ONS EERST OP 500 MIJL KOERS 300 GEMELD EN NU KOMEN WE HEM OP NOG GEEN 400 MIJL TEGEN, KOERS 340!... 'T IS UITGESLOTEN DAT HIJ OF WIJ ZO'N AFSTAND HEBBEN AFGELEGD!

ZONDERLING!... HET MAAKT ME ONGERUST!... ER IS IETS NIET PLUIS, WAT WEET IK NIET... MAAR ER ZIT NIETS ANDERS OP!...
LEADER AAN ALLEN!... BREAK!... IN EEN RIJ VLIEGEN!... ALLEMAAL IN TOLVLUCHT ACHTER MIJ TOT OP 3.000 VOET.

HUN MOTOR AFZETTEND OM HET RESTJE BRANDSTOF TE SPAREN BESCHRIJVEN DE VLIEGTUIGEN EEN RUIME SPIRAAL.
JIG'S LEADER AAN ALLEN!... KLAAR OM TE SPRINGEN, MAAR OP HET SEIN WACHTEN. EERST IN SCHEERVLUCHT OVER DE VRACHTBOOT. DAARNA OPSTIJGEN TOT 2.000 VOET EN DAN SPRINGEN...
JIG'S RED ONE AAN LEADER!... IK NEEM DE BOOT OP TWEE UUR WAAR!... WE ZIJN GERED!
USAF
USAF

INTUSSEN...
DAAR ZIJN ZE! ZE HEBBEN ONS GEZIEN!
IS DE AMERIKAANSE VLAG AL IN TOP?.. PRACHTIG?. LAAT ONZE ZENDER IN DE TUSSENPOZEN DE UITZENDINGEN VAN DE ECHTE X.S.-1425 STOREN!

WEL... WAT IS ER NU WEER?!... EEN OORVERSCHEUREND GEBROM EN
OOOO!
TIOOOOOOOOEEE... HIER R... KRRR... TOKIO... KRR... TIOEE... HOEDE!... KRRR... NIET X.S.-1425... TIOEE... VALSTRIK... KRRR...

TIOOOOOOEE... KRRR... KRR... VIJANDELIJK SCHIP... KRRR...
WELK BERICHT WILLEN ZE DAAR STOREN?... ZOU HET... DONDERS!!!... JA WEL!! DIE MASTEN!!... WE WORDEN BEDOT!... 'T IS GEEN AMERIKAANS VRACHTSCHIP... HET IS EEN VIJAND, VAST EN ZEKER!!!
FS-501
© LICK HUBINON
B.192

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

**Zegezeker — geperst geweld —
der Belgen voorlijn draaft in 't veld !**

Daar starten we dan met onze knollentuinwedstrijd België-Nederland, zoals die in Robbedoes Nr. 678 door **MARS** uit **Oostende** werd bedacht en door Snuffel aangekondigd. **Het beste, dat elke week aan knollen oplevert en uitdrukkelijk als wedstrijdmateriaal is aangeduid, doet mee.** Om technische redenen kunnen we in dit tuintje niet meer dan één voorlijn geven. De Nederlanders wonnen de toss en zo trappen de Belgen af ! De eer van de aftrap (met tekenknol) komt **toe aan DE WITTE KRAAI uit Wenduine.** Romain is nu al voor de vierde Pasen van huis weg en in een sanatorium... Houd vol, kerel !

DE WITTE KRAAI uit Wenduine zag aldus de wedstrijd een aanvang nemen.

Als rechtsbinnen fungeert **ROBERTRAND** uit **Mechelen**, die **Holland figuurlijk op zijn broekske wil geven. Snuffel kiest de beste van zijn drie opstelknollen, Wim, al is juist die bijdrage bedenkelijk lang !**

IN DE MATTO-GROSSO !

Van I. de Marajo op het eiland Caviana voeren Jean en Pierre — mijn twee boezemvrienden — en ik met de motorboot de Amazone op tot Manaos, een stad aan het trefpunt van de Rio de las Amazonas en de Rio Negro.

In dat stadje bereidden we onze expeditie voor. Twee mannen uit de hoogvlakte van Potoni, in Bolivië, zouden onze gidsen zijn, terwijl twintig Indianen als roeiers en dragers dienst zouden doen. Drie dagen duurde de voorbereiding. Dan togen we op weg, of liever, we voeren op weg, want de tocht ging met de prauw. Dit om drie redenen : 1° we zouden niet zo gemakkelijk in een hinderlaag vallen ; 2° varen ging vlugger dan wandelen ; 3° varen is niet zo vermoeiend.

Aan de eerste pongo (stroomversnelling) werden de prauwen aan wal getrokken. De Indio's sloegen ons bivak op onder leiding van de Potoni's, die niet weinig fier waren dat ze ook eens baas mochten spelen.

Twee dagen voeren we voort, omringd door afstotelijke alligators en vrolijk fladderende vlinders, door toekans en papegaaien. Allerlei apensoorten zaten uit de hoge bomen naar onze kleine vloot te loeren. Eens ontdekten we zelfs een onverschillige brandypus (luipaard).

Terwijl ik al die tropische pracht bewonderde uitte de roeier, die naast mij zat, plots een kreet en greep met beide handen naar zijn keel.

Pierre, onze dokter, keek even naar een plekje in de hals en trok een bezorgd gezicht.

— Curare ?... vroeg ik.

— Ja, en tegen dat duivelse gift, dat de inboorlingen op hun blaaspijppijltjes strijken, bestaat nog geen tegengift. Onze roeier is reddeloos verloren !

De arme Indiaan, Rochito heette hij, lag op de bodem van de prauw te zieltogen en te stuiptrekken van de pijn.

— Poor boy, zei medelijdend een Potoni, arme jongen !...

Vijf minuten later was Rochito's lijden ten einde en werd het eerste slachtoffer overboord gezet. Onmiddellijk schoot een troep « pyranha's » toe. In enkele minuten was de arme Rochito door die beruchte vleesetende visjes verscheurd en in hun gretige magen verdwenen.

De vier volgende dagen gebeurde er niets bijzonders. De vijfde dag moesten we aan wal, omdat er een gevaarlijke pongo in ons vaarwater lag. Plots hoorden we gegil.

— Man... boa, stamelde Petro, een Potoni.

We sprongen op en renden in de richting van het hulpgeroep. Intussen grepen we onze revolvers. Ja, daar zagen we het ! Een jonge Indio zat in de kronkels van een reuzen-boa verstrikt. Jean, Pierre en ik schoten onze revolvers leeg op de slang, die met doorzeefde kop dood neerviel en haar kronkels loste. Met wat « eau de Cologne » brachten we de inboorling bij. Toen hij de ogen opende en ons zag, wilde hij opspringen en vluchten. Spijtig voor hem, ik had hem stevig vast. Petro, de Potoni, sprak de Indio in zijn taal aan, waarop de ander iets terug grolde. Zo ontspon zich een gesprek, dat een tiental minuten duurde. Daarna verklaarde de tolk, dat we mee naar N'Koga's — zo heette de inboorling — clan mochten gaan.

— 't Is de zoon van 't opperhoofd B'Gogagigo, verklaarde hij.

Die uitnodiging namen we gretig aan, doch we vergaten niet onze revolvers te herladen ! Vijf Indianen en Patro, de andere Potoni, bleven in het kamp de wacht houden.

In de clan werden we door niet al te vriendelijke gezichten ontvangen. Hier en daar werd zelfs een twee-meter lange blaaspijp op ons gericht...

N'Koga legde met veel gebaren en diepe neus- en keelklanken alles aan zijn vader uit. Daarna drukte B'Gogagigo ons plechtig de linkerhand en zei iets, dat onze gids vertaalde door : « You're my friends ! »

Twee weken bleven we in deze clan en bestudeerden de primitieve levenswijze van deze vroegere koppensnellers. Dan keerden we naar de beschaafde wereld terug.

Langs de Maranon, het Braziliaanse woord voor Amazone, en de Putunayo roeiden we tot in het dorpje Paoto, waar we een motorboot huurden tot aan de kust. In dit kleine havenstadje vonden we gelukkig een cargo, die ons voor een schappelijk prijsje naar New York voerde. Vandaar vlogen we met een DC-3 naar Melsbroek. Onze reis was ten einde !

ROBERTRAND uit Mechelen.

GASTON 31.718 uit Beerzel.

Linksbinnen speelt **CAGLIOSTRO 31.809** uit **Gent**, onze bekende varende rakker. Louis is beslist wel eens beter « in vorm » geweest, al voorspelt hij overmoedig België-Nederland : 7—4 !

AVONDSTILTE

De avondstilte is ingetreden. Wat een verschil ! Toen de zon hoog aan de blauwe hemel haar verzengende stralen nog op onze hoofden priemde leek de stad wel een bijenkorf. Vol geroezemoes en gestom-

Onze Kruiswoordraadsels

HORIZONTAAL

1 : Bloemenkroon. — 2 : Palingen. — 3 : Naaldboom. - Rivier in Italië. — 4 : Dit is (afk.). - Slag, stoot. — 5 : Dierenhuid met zachte haren. — 6 : Al. — 7 : Lidwoord verbogen.

VERTIKAAL

1 : Inheemse gifslang. — 2 : Leem. - Dubbele klinker. — 3 : Rendier, loop. - Metalen voorwerp dat gebruikt wordt om te schrijven. — 4 : Kruik. - Verzoek. — 5 : Deel van het handgewricht. — 6 : Plantaardig zeedier.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Orgeade. — 2 : Orkaan. — 3 : Te. — 4 : Si. — 5 : Ronduit. — 6 : Olieton. — 7 : Nier, Nv. — 8 : Dek. — 9 : Ed, Lea.

Vertikaal. — 1 : Rok, Ronde. — 2 : Gr, Solied. — 3 : Ek, Iniek. — 4 : Aal, Der. — 5 : Da, Nut, Al. — 6 : Ent, Ion. — 7 : Tnvia,

SCARAMOUCHE uit Turnhout zet Kwabber middenvoor !

met. De afgelopen dag bracht ons lawaai, stof en een gewemel van belang. Iedereen deed zijn aangewezen werk naar best vermogen, met de inspanning, die het van hen vergde. Soms was het lastig, dan weer minder druk. Maar altijd, heel de dag door ging het in een razend tempo, met nu en dan even een oponthoud.

Nu is dit alles voorbij. Gedaan de dag. Nu mag men de vermoeide ledematen strekken.

De avondstilte doet, na al dat gewemel, zo vreemd aan, als je door de bijna verlaten straten voortslentert, gevolgd door je schaduw en onder het zacht glimmende licht van de maan, die nu de taak van haar bondgenote, de zon heeft overgenomen. Diezelfde stilte geeft je 'n aangenaam gevoel van verlichting.

Als je nu op de buiten vertoefde, zou je misschien het roepen van de koekoek waarnemen of de schrille kreet van een vluchtende uil. Wat zou het prettig wezen, je longen vol te zuigen met de koele, zuivere lucht en de verstikkende gassen verdrijven. Het zou je weer « fit » maken. Maar ook in de stad kun je nu aan dit verlangen voldoen. Dof klinken ergens de slagen van een torenklok. Weer ergens anders hoort men de claxon van een late auto. Morgen zal dit alles weer verzinken in het donderend geraas van het stadsgewoel. Neem dus nu je tijd om te genieten en te rusten om morgen bij het eerste morgengloren weer met frisse energie aan 't werk te kunnen.

CAGLIOSTRO 31.809 uit Gent.

Eervolle vermeldingen zijn er voor een griezelverhaal van **DE FLOR** uit **Antwerpen**, blijkbaar buiten mededinging ; voor een navertelde knol van **EDELWEISJE 33.092** uit **Wilrijk** (Welkom, Adeline !) ; voor twee grapknolletjes van de knappe tekenknollenaar **NORBERT B.** uit **St. Niklaas-Waas** en voor de Kwabbernootknol van **STALEN VUIST 33.327** uit **Zandvoorde-Oostende**. Heb je de eerste keer ook bij de eervolle vermeldingen gekeken, Willy ?... Houd vol, hoor ! Laat **SAKI** uit **Assebroek** maar inzenden. Niet te lang en één geheel !

Op de rechtsbuitenplaats staat als dichter **COCHISE** uit **Turnhout** opgesteld. Voor zijn opstel- en tekenknol haalt Herman een eervolle vermelding.

HET BOSKAPELLEKEN

Diep in het bos, aan het kruispunt der wegen,
Staat een kapelleken, klein en net ;
Beschut door dennen voor wind en regen,
Als uit de hemel daar neergezet

Groen is het dak, dat begroeid is met mos,
Wit zijn de raamkens, zo lief en zo fijn ;
En nu is 't volop lente, het deurke is los,
Daar binnen wacht Maria met haar Kindeken [klein.

Soms komen er mensen en knielen dan neer,
Beladen met bloemen, geplokken in Mei ;
Ze bidden en zingen, zo innig en teer,
Ze vragen en smeken en voelen zich blij.

't Kapelleken staat daar al zeer vele jaren,
In zomer en winter, bij dag en bij nacht ;
Omringd van de bomen, de takken en blaren,
Het blijft, en het houdt er voor immer de wacht.

COCHISE uit Turnhout.

Natuurlijk mag ook een rakkeresje niet ontbreken. Als dichteres staat op de linksbuitenplaats **ALPENROOSJE** uit **Hofstade-Aalst**, terwijl Odette voor haar proza-wedstrijdknol een eervolle vermelding haalt en ook **MUS** (Magda), **LUCIEN** en **JAN KORDAAT** (Freddy) van de eervolle partij zijn !

GEEF ME

Heer, geef me een hart, dat liefde geeft,
Een hart, dat kan vergeven...
Geef me een ziel, die rust kent, Heer,
Nu en in 't eeuwig leven.

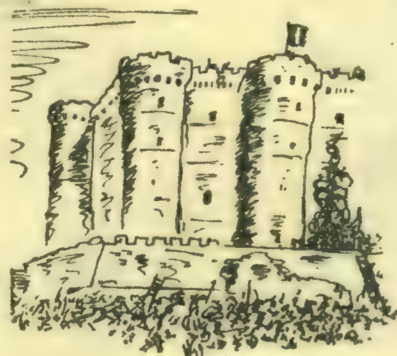
Heer, geef me een blik, die van goedheid [straalt,
Een blik vol medelijden...
Geef me een hand, die sterk is, Heer,
Een hand, die kan geleiden.

Heer, vergeef me als ik soms eens faal...
't Is hard steeds ,maar te strijden !
'k Verlang geen loon, alleen de taal
van sterkend mede-lijden.

ALPENROOSJE uit Hofstade-bij-Aalst.

Na lang wikken en wegen en veel ruggespraak met Piet Kwabbernoot zijn de cijfers, die Snuffel toekent aan de voorhoede : D(ichter), S(chrijver), T(ekenaar), S., D. : 6-7-7-6-6.

Wat verdere tekenknollen betreft : een zeer eervolle vermelding krijgen **SONJA** en **EDGAR S.** uit **Lier** voor hun prachtig tekenwerk. Sonja (10 jaar) tekende het voorjaar en Edgar (8 jaar) de hond Danny. Had Sjarel maar wat meer plaats ! Houden jullie vol, dan komt er zeker werk van jullie in onze knollentuin. Alleen : in het boekje van de week daarop dat gaat niet. Dat duurt altijd wel een maand zoals jullie zien. Verder is er heel goed werk van **NORBERT B.** (13 jaar) uit **St. Niklaas-Waas**, **SCARAMOUCHE** uit **Turnhout**, die Kwabber middenvoor zet, **MENTOR 32.310** uit **Nijlen**, die zijn slapend broertje tekende, **PARCIVAL** uit **Hasselt**, die draadloos P.K. van het front in Korea overgeseind kreeg en **DIRTY TOM** uit **Mol**, die met de nageknolde beiaard van zijn woonplaats zijn beste werk leverde.

Tekenknol van BARON VAN MUNCHHAUSEN, vroeger Fontainebleau, nu Bloemendaal (Nl.).

COCHISE 32.628 uit Turnhout.

Weer zijn we volgeboekt voor deze week. Volgende week eens zien, hoe de Nederlands voorhoede het eraf brengt ! Intussen knolgroeten van Sjarel de Zetter, knulgroeten van begieter Piet en kwalgroeten van opperplanter

SNUFFEL.

HOE WORD JE LID VAN DE ROBBEDOESCLUB ?

Ten eerste : Op een briefje schrijf je je naam en volledig adres, je geboorteplaats en -datum en de schuilnaam, die je graag zou dragen.

Ten tweede : Daarbij voeg je een kleine foto om op je lidkaart te plakken. Als je geen foto bij de hand hebt, dan kan je die later ook zelf op de lidkaart aanbrengen.

Ten derde : Briefje en eventueel foto stop je in een enveloppe, en daarbij voeg je 10 fr. in postzegels. Op de enveloppe schrijf je : Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. Enkele dagen later ontvang je dan het mooie speldje van de Robbedoesclub en je persoonlijke lidkaart met de erewet en de sleutel van het geheimschrift. Wie geen speldje verlangt, hoeft maar 2 fr. te betalen.

ABONNEMENTSPRIJS

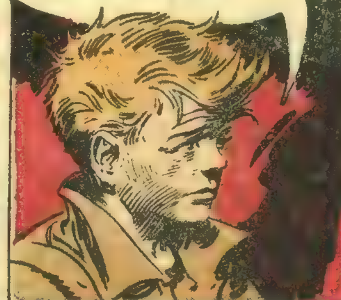
LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segberslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. : 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

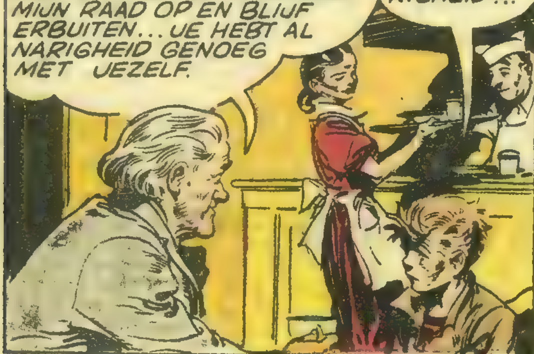
RIK RAKKERS

Rik heeft twee verdachte individuen afgeluisterd, die een komplot tegen Dooley smeden. Hun gezicht kon hij echter niet zien. Hij vertelt zijn ontdekking aan Kachelpijp.

Xaverius

VERTELD DOOR DE MINSTREEL

OP REIS VAN ROME NAAR LISSABON NEEMT DE BODE VAN DE AMBASSADEUR DE VLUCHT.

DE VOLGENDE DAG -
DE PATERS XAVERIUS EN RODRIGUEZ -
VOLGT U ME MAAR.

HET VERHEUGT ONS ZEER DIE VEELBESPROKEN "GEZELLEN" EENS TE ZIEN.

UWE MAJESTEIT VERGEVE HET ONS: WE ZIJN NET ALS IEDEREEN.

ALS IEDEREEN HEUS KLAAR STAAT OM NAAR INDIË TE VERTREKKEN, NEEMT U DAN NOG MAAR HELPERS MEE!...

IK WOU EEN HEEL LEGER MISSIONARISSEN VOOR INDIË.
SIRE, UW WENS IS OOK DE ONZE. EN MET UW GOEDVINDEN ZULLEN WE VRIJWILLIGERS OPSPOREN!

DAT ZIJN PRIESTERS DIE NAAR INDIË GAAN, SCHIJNT HET.
WE HEBBEN ZE HIER ANDERS HARD NODIG...

HEREN, U GAAT NAAR INDIË HEBBEN ZE ME VERTELD...

...ZOALS IK HIER STA WIL IK AL LANG NAAR HET LAND SCHEEP GAAN. WANT OP MIJN WOORD, IK BEN EEN WAAGHALS EN HOU VAN AVONTUUR...

JAMMER VOOR U ZIJN WIJ JUIST HEEL WEINIG OP AVONTUUR BELUST...
OCH, IK OOK NIET, WEET U! FORTUIN MAKEN GAAT VOOR ALLES, NIET?

WIJ HOPEN PAS IN HET PARADIJS FORTUIN TE ZULLEN MAKEN... TOT ZIENS!...
WAT DEKSEL GAAN ZE DAN IN INDIË UITVOEREN?

DE BONTE WERELD

gewaardeerde vogels... WILDE & TAMME GANZEN

GANZEN ZIJN TREKVOGELS... ALS ZE MAAR GERING IN AANTAL ZIJN VLIEGEN ZE IN EEN LIJN, MAAR IN EEN GROEP VLIEGEN ZE IN V-VORM...

ZE KUNNEN 60,70,80 CM. LANG ZIJN EN ZELFS MEER!... ZE WEGEN DAN OOK ± 10 KILO...

...ALS DE KOPVLIEGER MOE IS STAAT ZE HAAR PLAATS AF EN SCHAART ZICH IN DE RIJ...

DE GANS IS SCHUW EN WANTROUWIG EN VERDEDIGT HARDNEKKIG HAAR JONGEN. DE GANDER (MANNELIJKE GANS) IS ZELFS GEVAARLIJK...

GANZEN HEBBEN ZO'N SCHERP GEHOOR EN ZO'N LICHTE SLAAP, DAT ZE OP VEEL BOERDERIJEN BOVEN WAAKHONDEN VERKOZEN WORDEN!... BIJ HET MINSTE GELUID BEGINNEN ZE TE KWAKEN EN TE FLUITEN...

GANZENJACHT IS EEN WINSTGEVENDE SPORT! IN DE BUURT VAN DE HOGE NETTEN WORDEN LOKVOGELS VASTGEMAAKT...

DEZE LOKKEN HUN VRIJE BROEDERS MET HUN KRETEN... DIE ZICH ER DOOR LATEN VANGEN BEKLAGEN HET ZICH LATER...

HET NET SLAAT NEER EN...

...ZE WORDEN NAAR DE MARKT GEBRACHT...

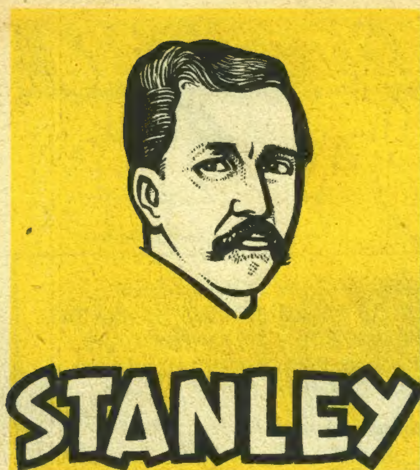
GANZEN ZIJN ALTIJD ERG GEWAARDEERD OM...

HUN VLEES... (KERSTMAAL)
HUN VET...
HUN VETTE LEVER...
HUN DONS... VOOR BEDDEN...
HUN PLUIMEN... VEREN BEZEMPJES.

EEN GANS ZWEMT WEINIG EN DUIKT NOOIT!... EVENALS DE KRAANVOGELS VLIEGT ZE ERG HOOG!...

E. Paape

033.

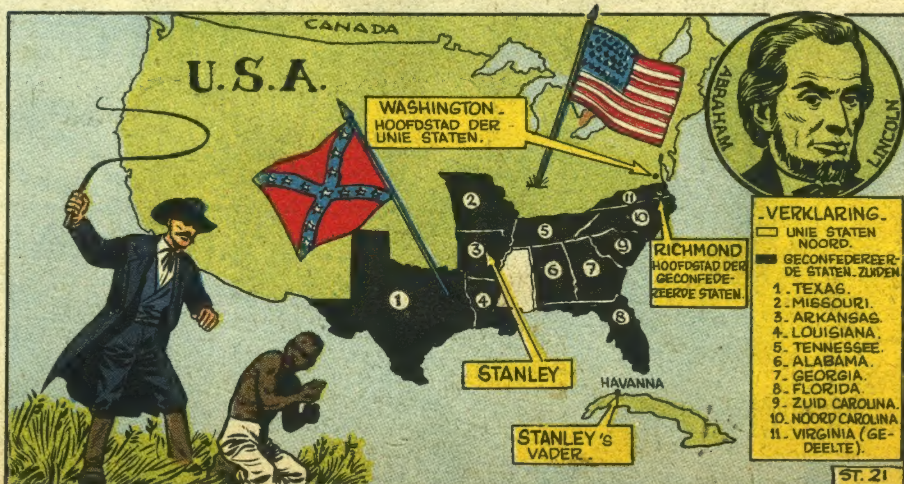

DE SLAVERNIJ

Al is de slavernij tegen het einde van de Middeleeuwen uit ons christelijke Europa verdwenen, elders was dat helemaal niet zo... En na de ontdekking van de Nieuwe Wereld werd ze door de koloniserende landen ook daar op ruime schaal ingevoerd. De beruchte slavenhandel van Afrika naar Amerika ontstond...

DE BURGEROORLOG

In de XIXe eeuw vormden de huidige Verenigde Staten een Unie. Die in het Zuiden (katoen- en andere planters) gebruikten talloze negerslaven. De noordelijke veel minder omdat de neger 't barre klimaat daar niet te goed verdragen kan. In 1860 wordt Lincoln tot president van de Unie gekozen. Hij wil de slavernij afschaffen, die een beschaafd land onwaardig is. Het Noorden steunt hem... Maar de zuidelijke staten komen in verzet. Ze scheiden zich van de Unie af en sluiten zich onderling aaneen. Ze kiezen een eigen hoofdstad, Richmond, en verklaren Lincoln en 't Noorden de oorlog. Deze burgerkrijg zal vijf jaar duren.

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.